

alle Sager, der har almindelig Betydning for Grønland, tror jeg, at de to Lande kommer til at staa i et nærmere Forhold til hinanden; idet et Udvalg af Rigsdagen, et Udvalg af det danske Folks Repræsentanter, kommer til at virke sammen med Grønlænderne, vil jeg tro, at Bindeledet bliver stærkere, end det hidtil har været.

Jeg skal nøjes med at anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse. Der er ingen Grund til at komme ind paa Enkeltheder, saa meget mindre som man fra Venstres Side ønsker Sagen i et Udvalg; hvis man ønsker Oplysninger, kan disse Oplysninger jo saa forhaabentlig faas dér.

Ellinger: Da vi i Sommersamlingen i Fjor behandlede et grønlandsk Emne, var der en dyb Kløft mellem Opfattelserne af dette Spørgsmaal. Jeg benytter Lejligheden til at sige, at desværre synes Erfaringen at vise, at den Opfattelse, for hvilken jeg var Talsmand, har været den rigtige. Men der er det lykkelige og glædelige ved Drøftelsen af det grønlandske Spørgsmaal, der her er Tale om, at der ikke er nogen som helst egentlig Meningsforskel; navnlig gør der sig ingen partipolitisk Forskel gældende. Det er vist et varmt Ønske hos os alle sammen, at dette maa blive ved at være Tilfældet, ikke alene under denne Sags videre, men korte Behandling her i Rigsdagen, men ogsaa i Fremtiden, naar Loven skal træde i Virksomhed.

Jeg kan ikke undlade at udtale min uforbeholdne Anerkendelse af den Interesse og Varme, med hvilken den højtærede Minister forelagde denne Sag i Folketinget. Der er vistnok ikke mange af de Udtryk, som den højtærede Minister den Gang brugte, som ikke har Tilslutning saa at sige Ord til andet hos os alle. Ministeren har lagt meget stor Vægt paa, at Lovforslaget blev gennemført i indeværende Rigsdagssamling, og i saa Henseende har Folketingsudvalget været ham i høj Grad følgende. Det forekommer mig endogsaa, at man her i Tinget maa sige, at naar det er os muligt paa ret kort Tid at føre Lovforslaget gennem dette Ting, skylder vi vore Kolleger i Folketinget en oprigtig Tak for det overordentlig ikke alene hurtige, men ogsaa dygtige Arbejde, de har gjort, under hvilket de har fremskaffet Oplysninger, der nu foreligger til Brug for os, og som i højeste Grad vil lette Sagens Gennemførelse her i Tinget. Det vil være os saa meget lettere at gennemføre Forslaget, som de designerede Udvalgsmedlemmer fra Landstinget, da denne Sag vel nu

for 3 Aar siden blev fremsat i Rigsdagen af daværende Indenrigsminister Kragh, blev indbudt til at deltage i Folketingsudvalgets Forhandlinger, saa at denne Materie paa ingen Maade er os fremmed; vi har haft Lejlighed til at deltage i Forhandlingerne og faa Nytte af al den Vejledning, som den Gang blev givet. Det store og dygtige Arbejde, der er gjort fra Folketingets Side, forekommer det mig, vi kan være glade over. Jeg synes ogsaa, at vi her kan udtale vor Tak til de 8 Rigsdagsmedlemmer, som i Forfjor drog op til Grønland, thi de hjembragte for os megen god Erfaring, megen god Viden, og der er ingen Tvivl om, at den fortræffelige Maade, hvorpaa disse Medlemmer har udnyttet det mere intime Kendskab til grønlandske Forhold, som de fik ved den Lejlighed, har haft til Følge, at Befolkningen herhjemme er blevet ganske anderledes interesseret i disse Spørgsmaal end tidligere. Nu maa man blot haabe, at den Interesse, som i disse Aar er vakt for vor sidste Koloni, vil holde sig, og at de Reformere, der nu skal gennemføres i Grønland, vil være gode og stadig maa blive fulgt med Interesse henede fra, thi det kan ikke nægtes, at det er kun Rammen for det fremtidige Arbejde, men der kommer meget til, som skal udfylde denne Ramme.

Det Lovforslag, den højtærede Minister fremsatte i Folketinget, afveg ikke saa grumme meget fra det, der tidligere har været fremme paa Rigsdagen. Ministeren nævnte ved Fremsættelsen i Folketinget, at der var foretaget en Række sproglige Forbedringer i Lovforslaget, og der er ingen Tvivl om, at dette er rigtigt. Med Hensyn til Lovforslagets Formulering har jeg ikke meget at sige, men jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at naar man læser Lovforslaget igennem og kommer til Bestemmelserne om Administrationen i Grønland, de 3 forskellige Raad, hvoraf de 2 er gamle Raad, og det ene er et nyt Raad, der skal indføres, studser man uvilkaarligt lidt ved den Maade, hvorpaa disse Bestemmelser er affattet. Først omtales Kommuneraadene. Hvad der staar derom i §§ 11, 12 og 13 er overmaade klart og godt. Først gives der Oplysning om, hvor længe et Medlem sidder i et saadant Raad, hvorledes Valgene foregaar, hvem der har Valgret og Valgbarhed. Det er den første Paragraf. I de to næste Paragraffer staar der, hvad Kommuneraadet skal bestille. Kommer vi til det sidste af de to Raad, Landsraadet, har vi derimod den stik modsatte Ordning: Først oplyses der, hvad Landsraadet skal bestille, og til sidst, hvorledes det sammensættes.